

2. Den appellerede dom tilsidesætter artikel 72, stk. 3, i forordning 2017/1001, for så vidt som Retten selv har foretaget en materiel prøvelse af artikel 7, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 4, i forordning nr. 207/2009. Retten havde ikke kompetence til at foretage en sådan materiel efterprøvelse, eftersom spørgsmålet om, hvorvidt artikel 7, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 4, i forordning nr. 207/2009, fandt anvendelse, ikke var blevet behandlet af appelkammeret i en afgørelse, der kunne undergives en legalitetskontrol. Rettens materielle efterprøvelse skal derfor anses for en retsstridig ændring af den anfægtede afgørelse. Retten udøvede rent faktisk appelkammerets oprindelige kompetence (artikel 165, stk. 1, artikel 66, stk. 1, og artikel 70, stk. 1, i forordning 2017/1001) og fratog dermed retsstridigt endeligt appelkammeret denne kompetence.
3. Den omstændighed, at Retten ikke behandlede appellansens anbringende og ex officio undersøgte »anbringendet om tilsidesættelse af anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009«, udgør en retsstridig omgåelse af den kompetenceregulering, som EU-lovgiver har indført i artikel 72 i forordning 2017/1001. Dette indebærer, at den appellerede dom er retsstridig i det hele, eftersom den i sin helhed er støttet på denne retsstridighed.
4. Den appellerede dom indebærer en tilsidesættelse af artikel 72, stk. 3, i forordning 2017/1001, hvilket nødvendigvis har medført yderligere retsstridigheder til skade for appellanten, som består i (i), at appelkammeret endeligt er blevet frataget såvel sin oprindelige (artikel 165, stk. 1, artikel 66, stk. 1, og artikel 70, stk. 1, i forordning 2017/1001) som sin specifikke (artikel 71, stk. 1, andet afsnit, første alternativ, i forordning 2017/1001) efterprøvelses- og beslutningskompetence, og i (ii) at appelkammerets medlemmers uafhængighed ved udøvelsen af denne kompetence er blevet undergravet (artikel 166, stk. 7, i forordning 2017/1001). Disse tilsidesættelser medfører endvidere, at det fuldstændige og niveaudelte retsbeskyttelsessystem i forhold til EUIPO's undersøgelses afgørelser og appelkammerets afgørelser (artikel 66, stk. 1, og artikel 165, stk. 1, i samt 30. betragtning til forordning 2017/1001; artikel 72 i forordning 2017/1001), som EU-lovgiver har indført, indskrænkes i forhold til appellanten.
5. Appellen rejser et »vigtigt spørgsmål for EU-rettens ensartede anvendelse, sammenhæng eller udvikling« som omhandlet i artikel 58a, stk. 3, i statuten for Domstolen, eftersom den appellerede dom risikerer at medføre retsikkerhed i forhold til et spørgsmål, der har en særlig strukturel betydning for den særskilte ordning og »det institutionelle system«, som EU-lovgiver har indført med henblik på at sikre et fuldstændigt, passende, effektivt og niveaudelt retsbeskyttelsessystem i forhold til EUIPO's afgørelser. Dette spørgsmål er dermed henset til dets horisontale og forfatningsmæssige karakter vigtigt for alle afgørelser truffet af EUIPO's appelkamre på varemærke- og designområdet, der er genstand for en domstolsprøvelse. Spørgsmålet er endvidere vigtigt med hensyn til den retlige beskyttelse mod afgørelser fra alle EU-agenturer, for hvilke EU-lovgiver, som en »særlig betingelse« som omhandlet i artikel 263, stk. 5, TEUF, har fastsat et krav om en specifik, fuldstændig og forudgående kontrol ved en uafhængig appelinstans.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave) (EUT 2009, L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 7. april 2023 —
Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut) mod TN**

(Sag C-236/23, Matmut)

(2023/C 296/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Appellant: Mutuelle assurance des travailleurs mutualistes (Matmut)

Indstævnt: TN, Société MAAF assurances, Fonds de garantie des assurances obligatoires de dommages (FGAO) og PQ

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF ⁽¹⁾ af 16. september 2009 fortolkes således, at de er til hinder for, at ugyldigheden af en ansvarsforsikringsaftale for motorkøretøjer kan gøres gældende over for den skadelidte passager, når denne også er forsikringstager, der ved aftalens indgåelse har afgivet en urigtig oplysning, som har givet anledning til ugyldigheden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (Kodificeret udgave) (EUT 2009, L 263, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Duisburg (Tyskland) den 19. april 2023 — OB mod Mercedes-Benz Group AG

(Sag C-251/23, Mercedes-Benz Group)

(2023/C 296/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Duisburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OB

Sagsøgt: Mercedes-Benz Group AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Er en dieseldrevet personbil, som er omfattet af standarden Euro 5, uafhængigt af, om der i dens styring er installeret en omskifter, som begrebsmæssigt må klassificeres som en manipulationsanordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. Juni 2007 ⁽¹⁾, i strid med EU-retlige krav, hvis det på grund af dens konstruktion og styringen af de deri installerede funktioner på forhånd er klart, at den, efter at motoren er kørt varm, i »Mix« udstøder mere end 180 mg nitrogenoxider pr. km, selv når den i denne tilstand gennemkører en prøvekørsel i henhold til NEDC?
2. Kan en anordning i et køretøj, som registrerer temperatur, køretøjets hastighed, motorens omdrejningstal (rpm), det anvendte gear, vakuum i indsugningsmanifolden eller ethvert andet parameter med henblik på alt efter resultatet af denne registrering at ændre parametrene for forbrændingsprocessen i motoren, også reducere emissionsbegrænsnings-systemets effektivitet som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007 og dermed udgøre en manipulationsanordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007, hvis den ændring af parametrene for forbrændingsprocessen, der sker som følge af resultatet af anordningens registreringer, ganske vist på den ene side forhøjer emissionerne af et bestemt skadeligt stof, f.eks. nitrogenoxider, men samtidig på den anden side reducerer emissionerne af et eller flere andre skadelige stoffer, f.eks. partikler, kulbrinter, carbonmonoxider og/eller carbondioxid?
3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: På hvilke betingelser udgør anordningen i et sådant tilfælde en manipulationsanordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i forordning nr. 715/2007?